

lykkedes i meget vidt omfang at få EU til at acceptere denne tankegang, både på den måde, at overenskomster anerkendes som et middel til at gennemføre direktiver, og på den måde, at der nu også er EU-direktiver, der kun kan fraviges ved kollektiv overenskomst. Jeg må i al venskablighed foreslå, at man tænker sig om to gange, inden man gør sig til grin ved at blande EU-Kommissionen ind i det spørgsmål.

Så til allersidst om et konkret problem. Det er påfaldende, så interesserede visse arbejdsgivere og visse partier, som taler arbejdsgivernes sag, er i, at der ikke skal være en kollektiv overenskomst som grundlag for retten til at aftale overførsel af ferie. Hvis nu man var djævelens advokat, kunne man stille det spørgsmål, om det forholdt sig sådan, at det er rigtigt, at en sådan individuel ret ville blive udnyttet til det yderste for at varetage arbejdsgivernes interesser.

Lad mig sige, at jo højere eller mere skinger tonen bliver, jo gladere bliver jeg for, at lovforslaget er udformet, som det er.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi havde undervejs en disput med den socialdemokratiske formand for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, hvor det blev påstået, at som der står i lovteksten, skal fravigelser, der er til ugunst for lønmodtagerne, ske efter aftale.

Nu står der i bemærkningerne, at det skal være en lokal fagforening, der er medlem af en landsdækkende lønmodtagerorganisation, der kan indgå en sådan aftale til ugunst for lønmodtagerne. Kan jeg ikke få arbejdsministeren til at bekræfte, at der intet sted i lovforslaget står, at sådanne aftaler skal godkendes af hovedorganisationerne?

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg vil blot spørge ministeren, hvorfor han ikke vil respektere, at der er visse lønmodtagergrupper, som ikke ønsker at indgå kollektive overenskomster, og hvorfor ministeren føler, at disse lønmodtagere skal straffes ved ikke at kunne få del i den fleksibilitet, de har efterspurgt i høringssvarene, fordi de som lønmodtagere ser det som et gode at have denne fleksibilitet og mulighed for at overføre den femte ferieuge.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Lad mig sige det på den måde, at det kræver et helt særligt abstraktionsniveau at nå frem til

den slutning, at vi straffer nogen ved at give mulighed for, at man kan fravige bestemmelserne i ferieloven, når der ligger en kollektiv overenskomst som grundlag for det. Jeg har svært ved at se det som en straf i forhold til nogen andre, og i øvrigt vil jeg henvise til mit tidligere indlæg.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige – og det kan også være en replik til hr. Ole Sohn – at i udvalgsarbejdet vil vi gerne, hvis der er behov for det og eventuelt ved besvarelse af spørgsmål, tydeliggøre den uoverensstemmelse, der synes at have været mellem en række af ordførerne under førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Selv om den var lidt vattet, tager jeg ministerens udtalelse som en bekræftelse, og derfor vil jeg bare sige, at uanset om vi får ændret reglerne på det område, vil vi stadig gå imod. Men det er klart, at vi i udvalgsarbejdet vil sørge for at sikre så stærke kollektive rettigheder som overhovedet muligt, når det angår beskyttelse af lønmodtagernes helt selvfølkelige ret til at kunne afholde deres ferie.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 179: Forslag til lov om administrationen af tilskud fra Den Europæiske Socialfond.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 27/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.